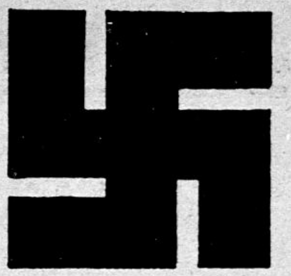
HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 11 PERJANTAI

VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA

1933 ELOKUUN 25 P:NÄ

Maatalous-osasto

Syyskyntöjen aika on käsillä.

Kamaramuokkauksen (kts. n:o 10, siv. 2) jälkeen, kun rikkaruohot ovat nousseet taimelle, toimitetaan syyskyntö eli syystäminen. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta on ainakin tämä suoritettava kaikilla seuraavana keväänä kylvettävillä tai kesannoksi jäävillä pelloilla, siinäkin tapauksessa, että kamaramuokkaus syystä tai toisesta olisi jäänyt toimittamatta. On suorastaan ikävä todeta, että syyskyntökin on meidän maassamme vielä monin paikoin hyvin laiminlyöty. Sen useista edullisista vaikutuksista esitettäköön tässä edes seuraavat:

a) Syystettyyn maahan pääsee ilma syksyllä vaikuttamaan, edistäen tuntuvasti siinä tapahtuvia rapautumis- ja lahoamisilmiöitä. Pakkasten tultua pääsee tällainen maa jäätymään paremmin kuin kyntämätön: roudalla on näinollen tilaisuus »porottaa», kuohkeuttaa maata. Syyskynnetty maa onkin keväällä aina paljon kuohkeampaa kuin vasta keväällä kynnetty.

b) Kyntö avaa maan ottamaan vastaan runsaita syyssateita ja tekee täten maamiehelle mahdolliseksi kosteuden talteenottamisen, sen varastoimisen kuivaa kevättä varten.

c) Syyskynnetty maa tulee keväällä mahdollisimman aikaisin muokkaus- ja samalla myös kylvökuntoon.

d) Osa pahojakin rikkaruohoja saadaan syyskynnön yhteydessä hävitetyiksi.

e) Syksyllä on tavallisesti parempaa aikaa kyntämiseen kuin keväällä, jolloin kylvökiireet tahtovat »pakata päälle».

On syytä painaa muistiin, että kaikki kevätkylvöille aijotut maat ovat ehdottomasti syystettävät. Mitä kesannoksi jätettäviin maihin tulee, niin on savimaa ennen kaikkea syystettävä. Ja sama koskee myöskin turvemaata. Hiekkamaa-kesanto voi sen sijaan tulla syyskynnön vaikutuksesta liian löyhäksi. Mutta jos maa on hyvin rikkaruohoinen, voi syyskyntö tällaisessakin tapauksessa olla paikallaan.

Koska kaikkien maitten syystäminen samanaikaisesti on — varsinkin pienviljelijäoloissa — käytännöllisesti mahdotonta, on kiinnitettävä huomiota *syyskynnön järjestykseen.* Tämä on riippuvainen ensinnäkin edellisestä viljelyskasvista. Vilja- ja juurikasveja kasvaneilla mailla on kyntö mikäli mahdollista toimitettava ennemmin kuin nurmilla. Edelliset tulevat näet syyssateitten vaikutuksesta pikemmin liian märiksi kuin jälkimmäiset. Ne jäätyvät myöskin nopeammin kuin nurmet, joita tästäkin syystä voidaan kyntää vielä melko myöhään syksyllä. — Toisena kynnön järjestykseen vaikuttavana tekijänä on maalaji. Enimmän tarkkuutta vaativa on savimaa. Liian kuivana on se kovaa muokata ja liian märkänä kynnettynä joutuu seuraava kasvi kärsimään. Parasta on syystää savimaa aikanaan, t. s. kun kosteussuhteet sen suinkin sallivat, sillä eihän voi koskaan tietää, kuinka pian syyssateet tulevat, ja maa jääkin kokonaan muokkaamatta. Sitävastoin voidaan hiekka- ja turvemaan syystäminen suorittaa jokseenkin riippumatta maan kosteussuhteista.

Syyskyntö toimitetaan joko ruokamullan täyteen syvyyteen tai kernaimmin, varsinkin kesannoksi jätettävällä maalla, noin *pari sm. syvempään.* Tällä tavoin saadaan ruokamulta vähitellen syvennetyksi, seikka mikä meidän matalamultaisilla pelloillamme olisi aina muistettava. Kuitenkin on varottava kääntämästä liian paljon raakaa jankkoa yhdellä kertaa ruokamullan joukkoon. Syyskynnön yhteydessä voidaan suorittaa varsinainen syvämuokkauskin. Samoin käy päinsä eläinlannan, jos sitä on tällöin saatavissa, maahan multaaminen. Kun lantaa ei sovi mullata ruokamullan koko syvyyteen ja syyskyntö lannoituksen yhteydessä on näin muodoin tehtävä matalaan, olisi perin hyödyllistä ajaa jankonmöyhentäjällä auran perässä, jotta maa saataisiin tällöinkin syvempään muokatuksi.

Lopuksi eräs tärkeä, vaikkakin vähäpätöiseltä näyttävä seikka, vesivaot ovat syyskynnössä kynnettävät huolellisesti; niiden tulee jäädä niin avonaisiksi, että pintavesi helposti pääsee juoksemaan pois. Kaikki vesivakojen päät ovat avattavat avo-ojaan, muuten jää vesi vakoihin seisomaan. Jos eritoten keväällä, lumen sulattua, pellolle pääsee muodostumaan vesilätäköitä, laskeutuu maa näiltä kohdin niin tiiviiksi, että hyödyllinen bakteeritoiminta lakkaa.

Agraari.

TULILINJOILTA

Yksi esimerkki tuhansista rahavallan uhreista.

„Kauppalehtikin“ tunnustaa vian järjestelmässä, kun kysymyksesä on Osuuskassojen Keskuslainarahasto.

»Kauppalehti» kirjoittaa:

»Kun 120,000 mk:n velka suoritettiin 233,000 markalla.

Eräs maataloudellisten luottolaitosten toimintaa valaiseva esimerkki nykypäiviltä.

Velkojana Osuuskassojen Keskuslainarahasto ja velallisena eräs Kuopion seudun maanviljelijä.

Viikon päivät sitten paljasti »Savo» toisessa yhteydessä erään velkomisjutun, josta kävi selville, miten sellainen maanviljelijäin tukemiseksi perustettu luottolaitos kuin Suomen Hypoteekkiyhdistys voi sille vahvistettujen toimivaltuuksien nojalla periä maanviljelijöiltä saatavansa, joten maanviljelijä todellisuudessa saattaa joutua maksamaan velkansa kaksinkertaisena. Nyt olemme saaneet selville, kertoo lehti, toisen samantapaisen, sillä eroituksella vain, että tässä liikutaan satojentuhansien eikä kymmenentuhannen summissa.

Kyseellisellä maanviljelijällä oli Osuuskassojen Keskuslainarahastosta 120,000 markan kiinnityslaina. Kun hän muutamia viikkoja sitten myi tilansa, sovittiin ostajan kanssa, että myyjä suorittaa tuon velan pois Keskuslainarahastolle, joten tilaa ei jää rasittamaan mikään laina. Siksi myyjä pyysikin Keskuslainarahastolta tilitystä velkasuhteistaan ja kun se viimein saapui, oli se seuraavanlainen:

Laskelma N. N:n v. 1930 kuoletuslainasta N:o

a Pääoma 120,000: —.

Pääoman kurssitappio (kurssi 1:70.66) 84,792: —.

d Lisämaksu 4 % mukaan 4,800: —.

Lisämaksun kurssitappio 3,391: 70.

b Korko 8.75 % mukaan ajalla 1. 1. -32—14. 8. -33 17,033: 35.

c Sakkokorko 1. 1. -32—14. 3. -33 1,873: 35.

Osuuskassan suorittama kurssitappio 30. 6. -32 1,200: —.

Yhteensä 233,090: 40.

Näin siis tuo maanviljelijä joutui suorittamaan tuon 120,000 mk. velan, Osuuskassojen Keskuslainarahastolle 233,090 markalla 40 pennillä. Miten summa saatiin noin huimaksi summaksi pääomaan verraten kohoamaan, se selviää ylläolevasta laskelmasta.

Luonnollisesti kaikki on tapahtunut laillisessa järjestyksessä. Osuuskassojen Keskuslainarahastolla on ohjesääntönsä perusteella oikeus tuollaisten laskelmien esittämiseen ja maksattamiseen maanviljelijöillä. Lainsäätäjä on ne oikeudet sille taannut, mutta maanviljelijä saa maksaa viulut.

Tosin asiaan vaikuttamatta, mutta tulkoon kuitenkin mainituksi, että tuo sama maanviljelijä oli joutunut suorittamaan toisten puolesta takaussitoumuksia satojatuhansia markkoja, mikä seikka ensi kädessä aiheuttikin tilan myynnin. Tilastaan hän sai kuitenkin sellaisen hinnan, että uskoi siitä vielä jäävän jotakin itselleenkin. Mutta kun oli ylläolevan Keskuslainarahaston tilityksen suorittanut, niin silloin tuosta maanviljelijästä tulikin täysi »rumpali».»

Jos sota syttyy — tulee maailmanvallankumous.

Näin uskovat sosialistien johtomiehet

Siksikö he muka taistelevat sotaa vastaan.

Suomen Sosialidemokraatti julkaisi äsken »K. V:n» (K. Viik — puoluesihteeri) Brysselistä lähettämän kirjeen otsikkoina »Kansanvallan ja rauhan puolesta», joka alkaa:

»Sosialistisen Työväen Internationaalin konferenssissa tulee, kuten tunnettua, käsiteltäväksi joukko mitä tärkeimpiä nykyhetken kysymyksiä. Belgian työväenpuolueen puolueneuvosto oli viime tiistaina koossa Brysselissä määrätäkseen kantansa näihin kysymyksiin nähden. Kun alustajana oli Emile Vandervelde, jolla on keskeinen asema internationaalissa, nämä käsittelyt ovat huomiota herättäviä konferenssin enteitä.»

Tämä Vandervelde on juutalainen, kuten useimmat sekä sosialistien, kommunistien että »rapparien» ylimmät kihot, joten voimme ymmärtää mistä ovat lähtöisin näiden herrojen ohjeet.

Aluksi Vandervelde toteaa riemuissaan Englannin työväen puolueen käyneen »vakavasti käytännölliseen politiikkaan» ja sen erään huomattavn jäsenen, juutalaisen Citrinen saaneen aikaan ammatillisen internationaalin kokouksessa päätöksen Saksan julistamisesta boikotin alaiseksi. Toista kuuluu Ranskasta, jossa muka ollaan oltu liiaksi kiinni sisäpolitiikassa. Siellähän on huomattava osa sanoutunut irti kansainvälisestä politiikasta ja omistanut puhtaasti kansallissosialistisen ohjelman. Eräs näistä, pormestari Marquet on pitänyt puheen, jonka Vandervelde sanoo »muistuttavan Millerandin puhetta, kun tämä aikoinaan valmisti astumistaan hallitukseen. Mutta minkälaisiin tuloksiin johtaa pyrkimys sosialismiin

(Jatk. 2. sivulla.)

”Hietarantakeikareita” Royatissa.

Tardieu, Trotski, Litvinow, Baruch ja Suriz.

Monilla tahoilla on pitkän aikaa lausuttu epäilyksiä Stalinin ja juutalaisen Trotskin riidan todellisuudesta. Trotski on kuitenkin niin tarmokkaasti ulkomailta käsin haukkunut Stalinia ja tämä »rehellisesti» vainonnut trotskilaisia, että mielipiteet ovat alkaneet vakiintua uskomaan näitä herroja verivihollisiksi ja että Trotski ei olisi missään tekemisissä neuvostoherrojen kera.

Kun nyt Ranska on aloittanut suhtautua »diplomaattisella ystävyydellä» Neuvosto-Venäjään, on Trotski saanut luvan tulla Ranskaan parantamaan terveyttään. Hän on valinnut olinpaikakseen pienen, melkein tuntemattoman kylpylän Royat'in.

Juutalainen Litvinov, joka on viime aikoina »heilunut kuin heinämies», tehden tov. Stalinin lafkan puolesta onnistuneita afääri- y. m. sopimuksia kaikilla suunnilla, on myös levon ja huvin tarpeessa. Hän on valinnut sattumalta myös Royat'in kylpypaikakseen — ei suinkaan neuvotellakseen Trotskin kanssa, sillä julkisesti hän torjui jyrkästi Trotskin sen suuntaiset ehdotukset.

Turkissa oleva bolsheviikkien lähettiläs Suriz on myös ottanut lomaa ja lähtenyt huvittelemaan ja myös sattunut pieneen Royat'iin samanaikaisesti. Tietysti ei Suriz ole mikään välikapula Trotskin ja Stalinin yhteyttä välittämässä — ei suinkaan, sillä hän on vaatinut kai Turkin hallitustakin karkoittamaan Trotskin.

Ranskalaisetkin ministerit harrastavat joskus hiljaisia kylpypaikkoja. Niinpä entinen liberaali pääministeri Tardieu — vapaamuurarien Ranskan suur-osaston päämiehiä — »sattui» Royat'iin samanaikaisesti edellämainittujen suurten herrain kanssa.

Ameriikkalaiset miljardöörit kylpevät tavallisesti Biarretzissa ja Nizzan seuduilla, sillä siellä on kaikki muutkin suuruudet. Kun nyt Royat'iin oli kuitenkin kokoutunut näin paljon hienoja nimiä, niin juutalaispankkiiri Baruch, matkusti myös sinne. Hän on kyllä Ameriikan huomattavimpia rahamiehiä, mutta huomattavampi asema on hänellä nykyisen presidentti Rooseveltin neuvonantajana.

Pahat huhut vääristelevät asioita ja sanovat, että tämä »sattuma» olisi tarkoitettu neuvottelukokoukseksi juutalaisten ja vapaamuurarien toiminnasta nykyistä Saksaa vastaan.

Asia kai pian julkisesti selitetään ja silloin kai saa maailma kuulla totuuden. Sehän voi olla sellainenkin, että joku huomattava kaunotar on sattunut ensiksi matkustamaan Royat'iin ja nämä »kylpyläkeikarit» ovat siitä syystä kokoontuneet samaan paikkaan.

VIIKON UUTISIA

Tampereen viime helatorstain punalippujen poistajista on yksi saanut 5 kk. vankeustuomion ja kaksi sakkoja. — Sos.demot esittivät myös tuhansien markkojen laskuja punarääsyistään, mutta niitä ei oikeus katsonut aiheellisiksi.

*

Juutalaisjesuiitan de Valeran hallitus on julistanut Irlannin »sinipaidat», fascistit, lainsuojattomiksi.

*

Kaksi uutista samasta asiasta:

»Hels. San.»: Puolukanviejien suhtauduttava varovasti Saksan vienteihin. Tilanne Saksassa huonompi kuin aikaisemmin.

»Kauppalehti»: Pääasiallinen vientimaa on edelleen Saksa, jossa ostajat ovat taloudellisesti vaurastuneet.

Mistä johtuu H. S:n järjestelmällinen Saksan boikotti? Onko se juutalaisten Lontoon kongressin määräysten seuraamista?

*

Ylijohtaja Hatvan selostuksen mukaan on vankityönä peratun Lievejoen alueen kaikille tiloille jo otettu asukkaat.

Ylijohtaja Arvelon tietojen mukaan vain 6 asukasta viljelee vasta palstojaan. Muut ovat hommassa mukana vain nimellisesti!

*

Lordi Baden-Powell ja 650 englantilaista partiojohtajaa vierailivat Helsingissä.

*

Suomi voitti Viron ammunnassa hyvin niukasti 10290—10215. — Eläköön tämä jalo kilpailu vaaranalaisten veljesmaiden välillä!

*

Irlannissa pitivät O'Duffyn »sinipaidat» paraatinsa — kielloista huolimatta O'Duffy lausui julistuksessaan, että politiikan luomasta epäsovusta on kertakaikkiaan tehtävä loppu. »Tässä mielessä olemme me uuden ajanjakson etujoukkona Irlannissa, eikä mikään tule estämään meitä etenemästä valitsemallamme tiellä, jonka on määrä luoda yhtenäinen, rauhallinen ja vapaa Irlanti.» — Lopussa tasavaltalaiset järjestivät pienen metelin!

*

Toisen internationaalin kongressi Pariisissa avattiin 21. 8. Puhetta johti Belgian entinen ulkoministeri Vandervelde. Mukana oli entisiä Saksan valtiopäivien jäseniä — keskusteltavana m. m. Saksan sos.-dem.-puolueen asema.

*

Työttömille aiotuille asutustiloille suunnitellaan viljelysmaata 8—15 ha ja metsää kotitarpeiksi. — Helsingistä on ehdolla 295 perhettä. Tilat sijoitettaisiin Etelä- ja Keski-Suomeen.

*

Wienin kardinaaliarkkipiispa vetoaa koko maailman armeliaisuuteen, koska miljoonia ihmisiä on Venäjällä viime kuukausina kuollut nälkään. Hän kehoittaa, että ne, jotka neuvottelevat Venäjän kanssa taloudellisten suhteiden tehostamisesta, vaatisivat Neuvosto-Venäjältä »humaniteettiklausulin» hyväksymisen.

*

Ruotsin paperiteollisuustyöväen liiton kongressissa toimitetuissa hallituksen jäsenten vaalissa, ei valittu uudelleen kommunistisia jäseniä.

*

Invaliidieläkkeitä on myönnetty 527 — suurin osa anomuksista on hylätty. — Valtiomme tunnustaa hitaasti ja haluttomasti »kunniavelkansa».

*

Sosialistien äsken alkaneessa kongressissa, Pariisissa, on eräs puhuja jo lausunut, että kolmas internationaali (Ryssän bolsheviikit) on kutsuttava mukaan neuvotteluihin, kun on »valta riistettävä» — yhteisvoimin. — Hän puolsi myös sellaisten järjestöjen koolle kutsumista maailmankonferenssiin, jotka taistelevat fascismia ja kapitalismia vastaan, valmistelemaan suuntaviivoja yhteistä toimintaa varten. — Vieläkö väitetään, ettei sosialidemokraattien ja kommunistinen työ ole samaa?

*

Prahassa on samaan aikaan toinen antifascistinen kongressi — sionistien. Päätökset siellä tulevat kai samanlaiset kuin »demojen» kongressissa.

Säästäväisyyskysymyksemme.

II.

Kirjoituksemme edellisessä osassa oli osittain jo puhetta siitä, mitenkä nykyinen säästäminen, jona pidetään yleensä yksinomattain rahamenojen supistamista ja rahojen sijoitusta luottolaitoksiin korkoa kasvamaan, on yksipuolista säästämistä ja mitenkä se johtaa vakaviin ristiriitoihin.

Tällainen säästäminen on tosin täydelleen nykyisen rahatalousjärjestelmän ohjelman mukainen, sillä se tuottaa suurimman hyödyn rahakapitalismille eikä suinkaan säästäjälle, joka jää verrattain vähälle todellisten säästöjensä tuottamasta tuloksesta.

Me tunnemme kaikki, mitenkä pankkimme pitävät suuren korkoeron otto- ja antolainauksen välillä ja tästä ovat säästäjät pitäneet joskus ääntä. Valitukset ovat aina vaimennetut sillä, että pankki tarvitsee tällaisen eron toimintansa harjoittamiseen, muuten se ei muka mitenkään kannata. Pankeilla on niin ja niin suuret kustannukset ja tappiot, joitten varalle tarvitaan useamman prosentin korkomarginaali. Tähän ovat valittajat saaneet tyytyä. Pankkien puolelta on julkaistu tilastoa siitä, kuinka paljon eri luontoiset pankit tarvitsevat kulujensa peittämiseksi. Valitettavasti näissä tilastoissa ei ole tuotu avonaisesti esille kaikkia niitä seikkoja, jotka aiheuttavat pankeille menoja. Sanotaan kyllä, että pankeilla on menopuolella m. m. suuret luottotappiot, mutta ei ole koskaan vielä puhuttu siitä, että se on *tämä järjestelmä,* joka ne aiheuttaa. Se on juuri pankkien harjoittama politiikka, joka ei ajattele tuotantoa kansantalouden kannalta, vaan yksistään rahavallan edun kannalta ja tappaa useasti luovan työn, sillä sen ja kansantalouden edut ovat pankille vallan toisarvoisia. Pääasiana sillä on oma itsekäs hyöty, suurimpien osakkaittensa ja rahoittajiensa täyttämätön saalistushalu, joka sokeudessaan aiheuttaa itselleen tappiota ja vie osaltaan kokonaisia pankkeja turmioon, kuten valitettavasti jo meilläkin on tapahtunut ja tätä menoa jatkettaessa varmasti tulee enemmänkin tapahtumaan, vieläpä niinkin, että talletukset tulevat menemään.

Edellä on jo viitattu, että suuri osa paljon puhuttujen pikkusäästäjien säästöistä ei tule heidän hyväkseen, vaan lankeaa järjestelmän ja sen takana olevan pienen kansalaisryhmän hyväksi muullakin tavalla paitsi hyödyttämällä välittömästi rahasäästöillä.

Me voimme jokainen kuvitella, kuinka tämä on mahdollista, jos me ajattelemme yrittäjiä, jotka ovat luovan työn harjoittajia. Melkein aina on niin, että meidän, kiitos vallitsevan järjestelmän, rahapääomista köyhässä maassamme, kaikki tuotannollisen elämän harjoittajat ovat pakoitetut käyttämään lainavaroja ja niistä maksamaan suunnattomia korkoja ja provisioita. Suuri osa meidän yrittäjistän.me toimivat siksi paljon lainojen varassa, että useasti puolet tuloista menee korkojen provisioiden ja kuoletusten maksuun. Jokainen voi itselleen kuvitella, mitenkä paljon enemmän yritykset kannattaisivat ilman tätä »suurenmoista suoneniskua», minkä nykyinen rahatalous on keksinyt.

Jos tuotannollinen elämä tästä vapautuisi, niin tietäisi se sitä, että »säästäjät» saisivat ensiksikin paremmat palkat, he olisivat tilaisuudessa ostamaan tuotteet tuntuvasti nykyistä halvemmalla ja myöskin kohtuullisesti eläen säästämään entistä paljon enemmän. Kaiken lisäksi olisi siitä se etu, että maamme monella tuotannollisen elämän alalla tulisi täysin kilpailukykyisiksi ulkomaalaisten tuotteiden kanssa. Meidän suurista tuontitulleistammekaan ei enää tarvitsisi suurta ääntä pitää, sillä ne tulisivat automaattisesti alenemaan ja osittain merkityksettömiksi.

On väitetty, että kun meillä ei osata säästää, niin siitä on seurauksena, ettei tuotannollinen elämä pääse elpymään, ettei meillä yrittäjät pääse toimimaan ja tekopyhästi väitetään, että meillä »luottamus uusiin mahdollisuuksiin jää pieneksi», kun muka korkoja ei säästämisen puutteessa voida »luonnollista» tietä alentaa. Asia on todellisuudessa päinvastoin. Rahasäästöjen yksipuolinen korostaminen vie siihen, että ostot vähenevät, kulutus pienenee ja luonnollisesti myöskin tuotteitten tarve, s. o. tuotanto jää vähäiseksi.

Tulos nykyisestä säästämisestä on siis aivan toista, kuin mitä sillä on sanottu tarkoitettavan. Voimassa oleva säästämispolitiikka on järjestetty, ei niinkään pikkusäästäjien etuja silmällä pitäen, vaan nykyisen rahatalousjärjestelmän tueksi ja niitten itsekkäiden etujen tyydyttämiseksi, jotka ovat järjestelmän takana. Se koituu yleensä lainapääoman haltijoille, kansainväliselle suurkapitalismille voitoksi, sen avulla niillä on voima käsissään, sen avulla ne voivat ohjata elämänkulkua kussakin maassa, vieläpä sanella hallituksillekin määräyksiä sekä talous- että poliittisen elämän alalla. Tämä säästämispolitiikka on suurena tekijänä siihen, että rahavalta on voinut korko-orjuuttaa kaikkinaisen luovan työn, saanut yliotteen kansakuntien johtoelimiin.

Nämä suuret edut, valta silmämääränä, rahavalta tahtoo pitää niin hellää huolta pikkusäästäjistä, tallettajista, sillä siten se on ollut tilaisuudessa myöskin peittämään ja pettämään säästäjää näkemästä pyrkimystensä ydintä. Tässä huolenpito-innossa se on täydellisesti onnistunut. Säästäjät ovat tosiaankin vielä tänä päivänä voimassa olevan säästösysteemin vankimpia kannattajia. He eivät ainakaan toistaiseksi näe, että heidän etunsa vaativat aivan toisenlaista säästämispolitiikkaa ja että heillä on mahdollisuus toista tietä kulkien päästä paljoa suurempiin tuloksiin, joka tie sitä paitsi koituu koko kansantaloudellemme valtavaksi voitoksi.

Olemme yllä jo maininneet, että säästöjä tapahtuu muussakin, kuin talletuksien muodossa pankkien ja yleensä luottolaitoksien kassoihin vaikka niitä ei ole tähän mennessä erikoisesti mainittu, puhumattakaan siitä, että pankkimiehet olisivat niitä ottaneet koskaan laskelmissaan huomioon, paitsi mikäli ne ovat olleet luottojen vakuuksina.

Esimerkkinä voidaan ajatella esim. maanviljelijää, joka on tyhjästä alkaen koskemattomaan korpeen raivannut talon, nähnyt sen suurien ponnistusten, pitkien työpäivien, monien vuosien, monien miespolvien työn tuloksena aste asteelta yhä kehittyvän ja laajenevan, samalla kun itse tekijä on keittäytynyt kaikista mukavuuksista, on aina ajatellut vain oman luomuksensa parantamista. Siihen on säästetty ja sijoitettu monen tekijän vuosikymmenien vaivannäöt, elämän mehu, ennenkuin nykyaikainen talous on saatu syntymään. Tämä, jos mikä on säästöä ja sillä on myöskin kansantaloudellinen arvo, se kykenee jatkuvasti tuottamaan hyödykkeitä, peittämään kansakunnan tarvetta. Jokaisen, joka asiata ennakkoluuloitta ajattelee, täytyy myöntää asian näin olevan.

Samanlainen säästäjä on myöskin teollisuuden harjoittaja, joka sitkeällä työllä, monien suunnittelujen ja keksintöjen kautta on päässyt eteenpäin, onnistunut kehittämään entistä parempia ja halvempia tuotteita kuluttajien käytettäviksi.

Samoin säästää työmies tehtaissa ja työpajoissa, joissa hän luo uusia arvoja, joita rahavalta verottaa. Työssään säästää myöskin käsityöläinen, vapaan ammatin harjoittaja. Myöskin henkisen työn tekijät arvoja luovina on otettava tässä huomioon. Säästäjiä ovat kaikki kansalaiset, jotka ovat mukana arvoja synnyttämässä tavalla tai toisella.

Nämä tällaiset säästöt ovat kansakunnalle arvokkaita. Ne ovat pysyviä ja koituvat koko kansan hyödyksi.

Milloin on rahavalta tällaisia säästöjä ottanut laskelmissaan huomioon, muutta kuin politiikansa astinlautana, välikappaleina omien itsekkäitten pyrkimystensä eteenpäin viemiseksi. Ne ovat kelvanneet kyllä vakuudeksi ja saalistusesineiksi, mutta kylmästi on niitä käsitelty, ne on monasti tapettu, jos ne eivät ole jaksaneet tarpeeksi täyttää rahamahdin kukkaroa. Ei ole tullut koskaan kysymykseen ottaa niitä huomioon säästäjinä ja säästöinä kansantaloudessa.

Silmämme ovat olleet sokeat näkemään tätä puolta säästämisessä. Näissä säästöissä on merkityksellisin osa meidän kansankuntamme vuosisataisesta työstä. Me olemme olleet kaikki tilaisuudessa näkemään, *minkä arvon nykyinen järjestelmä antaa kansamme valtavimmalle voimannäytteelle.*

Rahavalta pitää suurta ääntä kansakunnan rahasäästöistä, se tahtoo niistä »huolehtia», niitten etuja julkisesti ajaa voidakseen *pitää säästäjät sokeina politiikkansa kannattajina ja voidakseen siten verhota pimeään omat itsekkäät pyrkimyksensä: saada »mukaan tuotanto ja yhteiskuntaa tukien» jatkuvasti saalistaa kansakunnan työllä, jatkuvasti rauhassa ryöstää arvoja luovia voimia. Milloin kansamme suuret säästäjät, kansamme valtavat massat, luovan työn harjoittajat, todelliset säästäjät heräävät — säästöjänsä vaalimaan?*

Jos sota...

(Jatk. 1. sivulta.)

toteuttamiseksi yksinomaan kansallisissa puitteissa, sen osoittaa Venäjän esimerkki — Stalinin politiikan tulos on valtiokapitalismi», kertoo K. V.

Olisi hauska tietää, mikä muu voisi olla marxilaisen talouspolitiikan tulos? Eikö se ole juuri marxismin a ja o? Miksi halutaan se nyt kieltää? Siksikö, että se on muuttunut kansan pakkotyöksi — toisilla seuduin nälkäkuolemaksi?

»Meidän sosialistien on kyllä otettava huomioon *kansallisetkin todellisuudet.* Mutta samalla sosialidemokratian on pysyttävä *kansainvälisenä luokkataisteluna.*

Jotkut — jatkoi Vandervelde puhettaan — toivovat maailmansotaa, jonka pitäisi johtaa maailmanvallankumoukseen. Minä en kuitenkaan luovu toivomasta rauhan säilymistä. Internationaalimme on tehtävä kaikki voitavansa puolustaakseen rauhaa. *Mutta jos sota kuitenkin syttyy, silloin voimme aavistaa tuloksen siitä olevan maailmanvallankumouksen.*»

Siis rehellisimmät sillä suunnalla jo tunnustavat toivovansa maailmansotaa, koska he uskovat sitä seuraavan maailmanvallankumouksen. Vieläkö on meidän marxilaisillamme ja »pacifisteillamme» otsaa väittää, ettei juuri marxilaiselta taholta toivota sotaa. Kaikki merkit viittaavat siihen, että juuri heidän juutalainen johtonsa koettaa järjestää uuden —, kuten järjesti entisenkin maailmansodan.

»Päinvastoin kuin mitä tapahtui v. 1914, pitää internationaalin jatkaa toimintaansa sodan syttyttyäkin. Mutta ei voi olla tekemättä eroa hyökkäävän maan välillä sekä sen, joka joutuu fascistisen tai kansalliskiihkoisen hyökkäyksen uhriksi. Internationaalimme on harkittava, miten on suhtauduttava hyökäävään maahan ja siihen, jonka kimppuun hyökätään.»

Nyt siis ollaan viisaampia käyttämään hyväkseen heidän itsensä aikaansaaman sodan seurauksia. »Pacifismi» on siis vain alkuvalmistelua, jolla pyritään jo etukäteen heikontamaan puolustuskuntoa kansallisissa valtioissa. Nähtävästi on koko »pacifismi» internaalin rauhanaikaista toimintaa — mutta kenen hyväksi — eikö tällä kertaa, esim. meillä, juuri Neuvosto-Venäjän hyväksi — mutta kaikkialla siis juutalais-marxilaiskommunistien hyväksi.

»Sitten kansanvallan probleemi. Jotkut nuoret ihmiset eivät ymmärrä sen merkitystä. He puhuvat köyhälistön diktatuurista ja luulevat tällöin voivansa vedota Marxiin ja Engelsiin. *Mutta nämä puhuivat ylimenokaudesta, jolloin kansan suureen enemmistöön nojautuva köyhälistö puolustaa saavutuksiaan. Vielä voisi ymmärtää vasemmistodiktatuurin niissä maissa, missä joukot eivät ole valistuneita, mutta ei muissa.*»

Siis lyyrilliset puheet kansanvallasta ovat tarkoitetut vain »ylimenokaudeksi», siksi kunnes punaiset diktaattorit ovat saaneet vallan, jolloin »kansan valta» saa muuttua »kansanpakkotyöorjuudeksi». Kirjaimelleen näin ovat toimineet Trotski, Lenin, Stalin ja Kumpp:t. Tätä koetellaan selitellä sillä, että »siellä joukot eivät ole valistuneita». Mutta kun marxilaisesti »valistuneita» eivät ole muutkaan kansat, on kaikille luvassa vasemmistodiktatuuri! — jos?

»*Jotkut sanovat,* että kansanvallan tie *johtaa liian hitaasti perille.* Mutta älkäämme ymmärtäkö kansanvallalla vain eduskuntatyötä; siihen kuuluu myös kunnallinen työ ja *paljon muutakin.*»

Se marxilaisen »kansanvallan paljon muuta» on luettavissa Venäjän viimeisten vuosikymmenten historiassa. Samoin kuin se nopeasti perillevievä tie.

»Sosialistisen kansanvallan on pysyttävä kansainvälisenä.» Tietysti siksi, että johto säilyy juutalaisilla! »Innokkaasti on taisteltava sodan vaaraa vastaan», julistaa sama mies joka sanoo, että toiset heistä toivovat sotaa, jonka kaikki heikäläiset odottavat johtavan maailmanvallan-

(Jatk. 3. sivulla.)

Pois juutalainen rahafeodalismi!

Oli kerran nyrkkivallan aika. Oli kerran feodalismi — läänityslaitos. Kuningas hallitsi ja omisti maan, jakoi sen alaisilleen pienemmille kuninkaille, herttuoille ja kreiveille — nämä taas osansa parooneille ja pienemmälle aatelille j. n. e. — viimein päädyttiin talonpoikaan, joka kuului lähimmälle isännälleen ensiksi kuten maakin. Talonpoika teki kovasti työtä voidakseen elää ja hyödyttää herraansa. Tämän täytyi maksaa veronsa seuraavalle herralleen, tämän sitä seuraavalle, — ja jokaisen heistä tuli itsensäkin elää hyvin ja komeasti — kunnes tultiin kuninkaaseen.

Tähän aikaan hallitsi maailmaa suora, raaka asevoima. — Jotkut vasallit kapinoivat esimiestään vastaan — jotkut elelivät itsekseen, ryöstäen ketä eteen sattui — heikompia.

Tulipa viimein aika, jolloin maailmaa alkoi hallita rahamahti. Tämä on paljon voimakkaampi ja monisärmäisempi voima kuin nyrkkivallan aikuinen. Se pohjautuu viekkauteen ja siksi sen mahtikeinot eivät ole kansalle niin helposti havaittavissa. Sillä on kuitenkin aivan samanlainen feodaalijärjestelmä. Sen ylin aste on joka tapauksessa juutalainen rahamahti. Emmehän edes tiedä, onko sen »kuningas», juutalaisten kymmenen viisasta, vapaamuurarien korkein aste, vaiko pankkiyhtymien salainen yhtymä. Ensimäisenä vasallina voitanee pitää pankkiyhtymiä, seuraavana parlamenttaarisia hallituksia, yksityisiä pankkeja, liikeyrityksiä — viimein tullaan köyhään työmieheen, vekseleitä kirjoittelevaan ja kouluvelkoja lyhentelevään henkisen työn tekijään ja velkaiseen talonpoikaan. Juutalaisen »rahakuninkaan» valtakuntaa on koko maailma.

Rahamahdin »maaorjat» maksavat korkoja pankeille, tai tekevät huonosta palkasta työtä velkaiselle toiminimelle, joka taas maksaa korkoja pankeille, tai kaikki ainakin veroja ja korkoa velkaiselle valtiolle rahalaitoksineen — valtio suorittaa ne edelleen, kunnes rahat ovat kierineet kansainvälisen juutalaisen pussiin — tullakseen taas lainaksi, muka auttamaan hädässä olevia, todellisuudessa kokoamaan korkoa korolle. Näin käy säännöllisissä oloissa. Sotien aikana lainat ja korot suurenevat nopeammin.

Tänäkin aikana esiintyy itsenäisiä »rosvoritareja», jotka eivät kokoa »kuninkaalle», vaan itselleen. Sellaisia ovat jotkut gulashit. Gulashi voi pian joutua rahavaikeuksiin ja pankkien kynittäväksi.

Tämä rahafeodalismi on luonut aseekseen marxilaisuuden. Sen isä on juutalainen Marx.

Marksilaisuus, joka lietsoo vihaa työläisten sivistyneistöä ja omistavaa luokkaa vastaan, saa sivistyneet johtajansa, joita se ehdottomasti tarvitsee, juutalaisilta, joiden välikappaleeksi se joutuu, kansoja tuhotessa. Onhan juutalaisilla mieluista rotu- ja isänmaallisuusihanteiden hävittäminen muista kansoista. Lisäksi he ovat muodostaneet oppinsa sellaiseksi, ettei sivistyneistöjen rehellinen, kansan parasta tarkoittava aines, voi tulla johtamaan työläisten asiaa. Marksilaisuuden avulla ovat juutalaiset salaseurat tuhonneet yksinvaltaiset, voimakkaat maat ja kansat. Parlamenttaarisissa maissa heillä on paremmat mahdollisuudet soluttaa tärkeät asemat omilla — tai uskollisilla miehillään. Siksipä he niin vihaavat lujaa hallitusvaltaa, muitakin, ei vain kuninkaiden ja keisarien. Siksi he vihaavat Rooman paavin suvaitsemattomuutta, vaikka ovat itse vielä suvaitsemattomampia, niinkuin kokemus on osoittanut maissa, joissa heikäläiset ovat päässeet määräilemään. Marksilaiset, ei juutalaiset johtomiehet, ovat kaikkein katalampia työläisten asian pettäjiä. He ovat kaikkein itsekkäimpiä ja valheellisimpia ilmiöitä nykyisessäkin sekasortoisessa politiikan temmellyksessä. Nämä herrat ovat meilläkin, melkeinpä poikkeuksetta, maamme suurituloisimpia virka- tai liikemiehiä, mutta auttavatko he omasta pussistaan työläistä, joka on hankkinut heille loistavan, ylellisen elämän? Kun ylioppilasneitoset, vuosi sitten, kerätessään työttömille avustusta, poikkesivat myös tällaisten tunnettujen, varakkaiden sosialistiherrojen luo, ilmoittivat nämä vain kylmästi: ei penniäkään, menkää kerjäämään porvareilta. Nämä neitoset, jotka kävivät »kerjäämässä» aamusta iltaan, vaivojaan säästämättä, kertoivat että köyhä, työssä oleva työmies ja pienipalkkainen porvari aina jotakin antoi.

Työläiset, heittäkää yli laidan petturit. Irti juutalaisten kätyreistä — rahastajista.

Tämä rahafeodalismi on luonut parlamenttarismin ja puolueet alivasalleiksi, jotka kokoavat kansalta ja toimittavat »herroilleen». Rahalaitokset palvelevat tässä nihteinä, jotka turvaavat sen, että kaikki käy järjestyksessä.

Kuinka paljon on isänmaallisia ministereitä, pankkiherroja, firmojenherroja, jotka ehkä ovat taistelleetkin isänmaan puolesta, mutta siitä huolimatta he jatkuvasti palvelevat kansan pahinta vihollista, kansainvälistä juutalaista kapitaalia. Monien heistä täytyy olla tietoisia asiainkulusta. Eivät he kai väittäne olevansa niin tyhmiä. He vaan saavat itsekin tästä herralleen kokoamisesta ja siksi he sitä tekevät. Todella isänmaallinen on sellainen henkilö, joka ei kaikessa ensin ajattele vaan omaa kohtaansa, vaan koko kansansa etua. Ikävä kyllä, aina löytyy kaikissa luokka-

(Jatk. 3. sivulla.)

Asiamieskilpailumme.

Suurrynnistyksessä lehtiemme levittämiseksi jaetaan *25 eri palkintoa rahassa tai ostokorteissa* saajan valinnan mukaan, ollen palkinnot:

1	palk.	300: —	edellyttää tilauksia vähintäin 400 kpl.
2		250: —	
3	»	250: —	» » » 300 »
4		200; —	
5	»	200: —	» » » 150 »
5		200: —	
7		150: —	
8		150: —	
9	»	150: —	» » » 50 »
10		150: —	
11		100: —	
12		100: —	
13		100: —	
14		100: —	
15		100: —	
16		75: —	
17		75: —	
18	»	75: —	» » » 10 »
19		75: —	
20		50: —	
21		50: —	
22		50: —	
23		25: —	
24		25: —	
25		10: —	

Sen lisäksi arvotaan niitten asiamiesten kesken joilla on:

yli 500	tilausta		edestakainen laivamatka Saksaan.
» 300	»	600 mk.	lentomatka oman valinnan mukaan.
» 150	»	400 »	junamatka » » »
» 75	»	300 »	automatka » » »
» 25	»	200 »	kirjasto » » »

Kilpailu päättyy lokak. 1 p:nä 1933. Kilpailussa otetaan huomioon tilaukset muunnettuina tilaukset siten, että 2:si 10 mk. ja 4:jä 5 mk. tilausta luetaan 1:si tilaukseksi. Kilpailusta tiedotetaan viikottain lehdissä. Herää Suomen ja Hakkorsetin tilaukset lasketaan yhteen.

Kilpailua koskevia lähempiä tietoja saa

S. K. J. Lehtijaostolta.

Osoite: Helsinki, Mikonk. 1. Puh. 34 793.

Tilatkaa jo tänään asiamiespaperit, jotta voitte olla mukana suurkilpailussamme!

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Meidän kansallisen ja yhteiskunnallisen työmme ympärille on puoluelehdistö jo ehtinyt kutoa joukon törkeitä valheita. Kuta pitemmälle taistelu ehtii kehittyä, sitä törkeimmiksi käy puoluelehdistön juonien punominen. Sen vuoksi tulemme aina tarvittaessa ylläolevan otsikon alla lyhyesti ja asiallisesti torjumaan kaikki valheet sekä yleisölle osoittamaan, kuinka alhainen puoluelehdistön moraali on.

Vastustajiemme tekemät väitteet siitä, että kansallissosialismi ei kykenisi palvelemaan tätä kansakuntaa lainkaan paremmin kuin nykyinen puoluejärjestelmäkään, on niitä väitteitä, joita on heitetty noin vain umpimähkään, tuntematta kansallissosialistista aatetta ja sen päämääriä.

Totta on, että kansallissosialismin perusaate, yhteishyvä (koko kansan etu) ennen yksityisetua (puoluejohtajien edut, ja näiden johtamain ryhmäin edut) takaa täydelleen, että kansallissosialismi voi tätä kansaa palvella paremmin kuin nykyinen järjestelmä.

Että SKJ:n johto pyrkisi kansallissosialismin avulla diktatuurisiin päämääriin, on valhe.

Totta on, että SKJ:n pyrkimys on koota kansastamme niin suuri ryhmä samoin ajattelevia kansalaisia, että ne todella muodostavat enemmistön, joka oikeuttaa SKJ:n tässä maassa toteuttamaan jalointa kaikista pyrinnöistä »yhteishyvää». Millä ulkonaisilla muodoilla se toteutetaan, siitä määrää, laillista tietä ja laillisia keinoja noudattaen Suomen kansa itse.

Että SKJ:n sanomalehdistöä ruokittaisiin joistakin määrätyistä »lähteistä» lähetetyillä uutisilla, ja että sen ulkoasu olisi lainattua, on valhe.

Totta on, että »Herää Suomi» sekä »Hakkorset» on herättänyt kaikkien lukijoittensa jakamattoman mieltymyksen, asiallisella rauhallisella tavalla käsitellyillä kirjoituksillaan ja huolitellulla ulkoasullaan. Puoluelehtiemme tavanmukaista »nikkaroimista» ei niissä esiinny. Nämä lehdet osoittavat todeksi sen, että kun todellinen pätevyys ja asiantuntemus saa vaikuttaa, niin tuloskin on täysin tyydyttävä. Tämä tulos on saavutettu palkattomalla, uhrautuvalla työllä.

E. K:n viimeaikaisetkin »löydöt» todistavat.

»3. Samalla kuin puolue tunnustaa tarpeelliseksi sen, että koetetaan kunkin kansallisuuden puitteissa toteuttaa mahdollisimman paljon käytännöllisiä, sosialismiin tähtääviä uudistuksia, se torjuu sen käsityksen, *että sosialistiset puolueet voisivat väliaikaisestikaan rajoittua toimimaan vain kansallisissa puiteissa; kansainvälistä kapitalismia vastaan köyhälistön on käytävä luokkataisteluansa knsainvälisesti.*»

Mutta kansainvälistä kapitalismia vastaanhan ei marxismi taistele, sillä sehän juuri johtaa marxilaisuutta. »Kansallisissa puitteissa» he taistelevat s. o. kansallista henkeä ja itsenäisyyttä vastaan, kuten hyvin kouraantuntuvat esimerkit viime ajoilta ympäri maailmaa osoittavat.

»4. Tässä taistelussa köyhälistön on pyrittävä 1) yhdistämään proletaariset voimat ja 2) riistämään fascismilta ne keskiluokkiin kuuluvat ainekset, joita kapitalismi hallitsee ja jotka se puoleksi on proletarisoinut.»

1) Tunnustetaanpas kerran, että ei ole eroa ratkaisevalla hetkellä, esim. meillä 1918, sosialistin ja kommunistin välillä. 2) »Keskiluokkiin kuuluville» ei tässä tarkoiteta puolustustahtoista isänmaallista köyhää tai köyhtynyttä väestöä, joka on hengeltään kansallissosialistinen — vaan liberaaleja, jotka ovat marxilaisten kera jatkuvasti lehmäkaupoissa.

»5. *Mitä tulee suhteeseemme kommunisteihin, puolue toteaa, ettei Kommunistinen Internationaali ole Sosialistisen Työväen Internationaalin sille tekemien ehdotusten johdosta tähän saakka ryhtynyt mihinkään.*

Niin sanotuilla yhteisrintamatempuilla ei ole muuta tarkoitusta, kuin houkutella eräitä sosialistisia aineksia kannattamaan kommunistisen puolueen *taktiikkaa*, joka on ilmeisessä ristiriidassa sosialidemokraattisen *toiminnan kanssa.* Yhtäpitävästi internationaalimme toimeenpanevan valiokunnan yksimielisesti antamien ohjeiden kanssa puolue varoittaa kannattajiaan noista temppuista.»

Siis on vain »kommunistien taktiikka» erilainen kuin »sosialidemokraattinen toiminta» — päämäärän yhtäläisyyttä ei kielletä.

»6. Olisi turhaa odottaa ratkaisevia tuloksia aseriisunnan suhteen sen taloudellisen sodan jatkuessa, joka nykyjään vallitsee kapitalistisessa maailmassa, ja erikoisesti niin kauan kuin Euroopan toisessa puolessa vallitsee väkivalta ja raaka voima, jonka paljas olemassaolo jatkuvasti uhkaa rauhaa.

Näin ollen taistelu fascismia vastaan esiintyköönpä tämä missä muodoissa tahansa, on taistelua sotaa vastaan.»

Väkivalta on viimeksi esiintynyt naapurissamme Virossa — sosialistien vaatimuksesta.

Aikaisemmin tässä marxilaisessa sepustuksessaa todettiin, että sota johtaa vallan heidän käsiinsä, joka nähtävästi rauhallisissa oloissa siirtyisi useimmissa maissa aivan parlamenttaarisesti fascisteille. Millä perustellaan, että taistelu fascismia vastaan on sama kuin sotaa vastaan. Eikö selvempi olisi sanoa, että taistelu fascismia vastaan on taistelua maailmanvallankumouksen hyväksi — ja punaisen diktatuurin puolesta, sekä kauan unelmoidun tuhatvuotisen juutalaisen valtakunnan luomiseksi.

— Marxilaisethan ovat vain juutalaisten tienraivaaja- ja etuvartiojoukkoja.

Herää Suomen kansa!

Jos sota . . .

(Jatk. 2. sivulta.)

kumoukseen. He siis taistelevat oman päämääränsä saavuttamista vastaan, jos aiomme heitä uskoa.

»Keskusteltuaan tämän alustuksen johdosta Belgian työväenpuolueen puolueneuvosto hyväksyi miltei yksimielisesti seuraavan päätöslauselman puolueen edustajain huomioon otettavaksi kansainvälisessä konferenssissa:

1. Taistelussa fascismia vastaan puolue asettuu *kansanvallan pohjalle;*
2. *Siellä, missä vallitsee yleinen äänioikeus, on puolueen mielestä ehdottomasti hylättävä yritykset vallan ottamiseksi kapinan kautta*, joka tarkoittaisi pystyttää väkivaltaisesti vähemmistödiktatuurin, koska tämä olisi fascismintapaista sekin ja loukkaisi kansanvaltaa ja valtiollista vapautta.»

Tämä on nyt sitä varten sanottu, että »ylimenokautena voitaisiin käyttää kansaa hyväkseen!»

»*Sotapalveluksessa olevain nuorten miesten keskuudessa harjoitettavan valistustyön tärkeimpiä tehtäviä on luoda takeita siitä, ettei armeijaa voida käyttää hallitsevien luokkien välineenä siinä tapauksessa, että nämä, pitäen itseään uhattuina, haluaisivat poiketa laillisuudesta.*»

Tuntevatko rekryytit niin hyvin mikä on laillista. Tässä on selvästi nähtävissä se toimintaohje, jota m.m. Neuvosto-Venäjän agentit yrittävät armeijassamme jatkuvasti, niinkuin

Pois juutalainen . . .

(Jatk. 2. sivulta.)

puolueissa miehiä, jotka antavat itsensä Pirulle, kunhan pääsevät kohoamaan urallaan, tai jotenkin hyötymään. Meilläkin kaikenlaiset selkärangattomat kiipijät — päästyään jonkun alkavan, heille aivan vieraankin, luokkapuolueen avulla ministeriksi tyrkyttävät kansallemme vain uusia miljaardilainoja — parhaanakin raha-aikana, mitä maassamme on ollut. Samoihin aikoihin ylistetty osuuskassojen isä perustaa kassansa ja jakaa lisää ulkomailta lainattuja rahoja talonpojille, jotka juuri niinä vuosina olivat parhaiten ennestäänkin rahoissaan, eivätkä olisi tarvinneet. He olivat niin heikkoja, että ottivat kun helposti sai. Rahansijoittajilla oli myös silloin liikaa rahaa, joka täytyi sijoittaa tuottamaan. He onnistuivat? Noina hyvinä rahanansaitsemisvuosina kasvoi kansallisvelkamme parilla miljaardilla — ja niiden vuosien perintöä on, että talonpoiklen tilat ovat pakkomyynneissä, monella säästäväisellä, ahkeralla talonpojalla naapurin takauksen tähden.

S. K. J. Pyrkimykset — Päämäärä.

Kauan on kaivattu sekä järjestömme keskuudessa että suurissa joukoissa sen ulkopuolella kirjaa, joka yhtenäisesti selvittäisi SKJ:n ohjelmaa, niitä päämääriä, mihin järjestömme pyrkii, tietoa niistä keinoista, millä se aikoo saada tilanteen maassamme korjautumaan.

Nyt tämä puute on poistettu, äskettäin on painosta saatu kirja, joka tässä suhteessa valistaa kansalaisiamme. Kirja tietenkään ei ole tarkoitettu miksikään seikkaperäiseksi kuvaukseksi pyrkimyksistämme. Se on ensi yritys tuoda kansalaisille esille, mitä tietä kulkien on mahdollisuus poistaa huutavimmat puutteet yhteiskunnassamme, perusvirheet nykyisessä poliittisessa ja taloudellisessa elämässämme.

Kirja antaa pienen viitteen uudesta näkemyksestä, maailmankatsomuksesta, joka toteutettuna ja kehitettynä tietää valtavaa muutosta nykyiseen järjestelmään.

Kirjan loppusanat kuuluvat:

»Tämä on uusi maailmankatsomus, joka on mitä jyrkimmässä taistelussa nykyistä kapitalistista maailmaa ja sen marksilaista ja porvarillista henkivartiota vastaan.

Kansalainen, millä elämän alalla toiminetkin, tule riveihimme taistelemaan! Me tahdomme vapauttaa tämän maan ja kansan nykyisen järjestelmän kiroista.

Emme me taistele puoluemassoja vastaan, vaan kaikkien puolueiden johtoja vastaan, jotka poikkeuksetta haluavat yhä vain pitää kansamme ylivaltiollisen rahamahdin orjuudessa ja uhrata kansamme työn kansainvälisyyden palvontaan.

Me kutsumme työhön ja taisteluun sinua, työmies, joka olet vielä marksilaisuuden lumoissa, sinua, talonpoika, jota orjuuden kahleet raskaimmin tätä nykyä painavat, sinua henkisen ja ruumiillisen työn tekijä, kaikkia teitä, jotka tahdotte antaa arvon »luovalle työlle» ja jotka saatte kantaa raskaat verot suurkapitalismille sen itsekkyyden tyydyttämiseksi ja jotka muodostatte kansamme valtavimman osan.

Te, jotka olette vastuussa tämän kansan kohtaloista, Teitä me kutsumme työhön ja taisteluun kansamme onni ja hyvinvointi ohjeenamme.

Kansamme hyviin ominaisuuksiin, kykyyn ja kestävyyteen luottaen sekä antamalla luovalle työlle sille tuleva arvo, maamme äärettömät luontaiset rikkaudet käytettävänämme, me tulemme varmasti yrityksessämme onnistumaan.»

S. K. J:n jäsenille, aatteemme kannattajille!

Meidän lehtemme ovat levinneet eri puolille maatamme jo kahden kuukauden ajan. Aatteemme ovat niiden kautta tulleet tunnetuiksi. On jo useita paikkakuntia, joissa toimii meidän järjestömme osasto. Kaikkialla, mihin pyrkimyksemme ovat päässeet vaikuttamaan ja missä ennakkoluulottomasti ne ovat vastaan otetut, ovat ne saaneet suotuisan vastakaiun. Tämä on meille tuottanut suurta iloa, sillä sikäli mikäli aatteemme leviävät, sikäli myöskin saamme olla vakuutettuja siitä, että kansamme herää näkemään nykyisen vallassaolevan järjestelmän heikkoudet ja tämän kautta meillä myöskin on mahdollisuus saada parannuksia aikaan.

Me olemme kieltämättä, ottaen huomioon lyhyen toiminta-ajan, päässeet jo melko hyviin tuloksiin, mutta sittenkään se ei riitä, meidän on saatava lehtemme leviämään jokaiseen kotiin, kaikkialle on meidän aatteinemme tunkeuduttava, meidän on saatava kansamme heräämään, näkemään, että me voimme elää tässä suunnattomia mahdollisuuksia omaavassa maassa kaikki hyvin, me voimme kaikki saada kunnollisen toimeentulon ilman armopaloja, me voimme kaikki omasta tahdostamme olla isänmaallisia, puolustustahtoisia, puolustuskuntoisia, kunhan vain luova työ asetetaan kunniaan ja meidät vapautetaan kansainvälisyyden kiroista, s. o. kunhan nykyinen aikansa elänyt järjestelmä saadaan poistetuksi ja luoduksi tilalle uusi, joka takaa paremman olotilan kansallemme.

Tämä kaikki vaatii meiltä suunnattomia ponnistuksia, mutta palkka: »kansamme vapaus ja hyvinvointi», on myöskin valtava.

Työhön siis jokainen, jolle asiamme on kallis!

Lehtemme »Herää Suomi» levikki on nyt 10,000 kpl., meidän on saatava se kaksinkertaistumaan, moninkertaistumaan ja siihen me varmasti pääsemme, jos jokainen täyttää velvollisuutensa.

Ohjelmaamme, näkemystämme selvittävä kirja: »SKJ. Pyrkimykset — Päämäärä» on ilmestynyt. Sen hinta on Smk. 10: —. Se on esitys uudesta maailmankatsomuksestamme. *Se on saatava leviämään kaikkialle! Jokaisen kansalaisen on se luettava! Jokainen varmasti saa siitä vaikutteita.*

Taisteluun kansamme eheyden puolesta päämääränämme vapaa, hyvinvoipa uusi Suomi!

— *SKJ:n naiset toimivat ripeästi.* Viime lauantaina oli naisillamme näytelmä-ilta kerhohuoneistossamme E. Makasiinink. 6. Näyttelivät »Kahvikultaa». Väkeä oli salin täydeltä. Muutakin ohjelmaa oli ja nuoret karkeloivat. Kaikki olivat tyytyväisiä iltaansa.

*

Ensi lauantaina siis tk. 26 pnä on jälleen SKJ:n naisilla Rakennusmestarien talolla, Fredrikink. 51 pukukarnevaalit, alkaen klo 20. Reipas ohjelma ja hyvä musiikki. Tervetuloa jäsenet tuttavienne kanssa.

*

Helsingin piirin I alueella oli reippaat perhe-iltamat viime sunnuntaina kerholla E. Makasiinink. 6. Tilaisuudessa puhui aluev. Kari kasvatusasiasta ja terveen seurustelun merkityksestä, oli pianonsoittoa, pienet karamelliarpajaiset ja renkaanheittokilpailu, jotka lisäsivät illan hilpeyttä, sen lisäksi oli humoristista yksinlaulua viulunsoiton säestyksellä ja reipasta karkeloa.

— *Yleisiä kokouksia* Helsingissä SKJ:n piirihuoneistossa Mikonk. 1 keskiviikkona tk. 30 pnä kio 19. Yleisö tervetuloa, pääsy on vapaa, johtaa aluev. Keinänen.

*

Ruotsinkielinen kokous piirihuoneistossa Mikonk. 1 torstaina tk. 31 pnä klo 19. Johtaa tukiv. v. Alftan. Pääsy vapaa, tervetuloa.

*

SKJ:n naisten kokous E. Makasiinink. 6 kerholla perjantaina syysk. 1 pnä klo 19. Vapaa pääsy, tervetuloa. Johtaa rouva D. Kallas.

— *Käyttekö elokuvissa?* Tietysti käytte, silloin matkanne ohjatkaa Siltasaarenk. 12 *Casinoon,* jossa sunnuntaista alkaen menee *»Unkarilainen romanssi»,* joka kertoo veljeskansamme Unkarin iloisen rajuista ratsastuskilpailuista, jossa jännittävyyttä riittää ja reippautta on kylliksi.

Unika, Unionink. 45 esittää ensi viikon ohjelmassa pohjoismaitten kuuluisimman kohtalokuvan *»Tulitikkukuningas»,* jossa tunnetut filmitähdet Warren William ja Lily Damita luovat loihtien esiin nykypäivän elämän kohtaloita taiteena. Kuvia kannattaa käydä kyllä katsomassa.

*

Lopuksi pyydämme huomauttaa järjestömme jäsenille je Herää Suomen lukijoille, että nyttemmin kun eräät Helsinkiläiset elokuvat tulevat jatkuvasti ilmoittamaan lehdessämme on meillä jokaisella velvollisuus vain kannattaa yleensä niitä liikkeitä, jotka lehdessämme ilmoittavat — myöskin elokuva-asiassa. Siis elokuviin mentäessä, ensin niihin kuviin, jotka meitä tukevat ja sitten vasta mennään muualle jos viikon päiviä riittää. Aatteemme velvoittaa siihen.

Alueitten tilauskilpailu.

Viime maanantaina osoitti alueitten välinen kilpailu seuraavia tuloksia:

1. (2) Helsingin Esik. alue.
2. (4) Vaasan alue.
3. (10) Helsingin 11 alue.
4. (6) » 1 »
5. (1) Itä-Karjalan alue.
6. (—) Helsingin 4 alue.
7. (5) » 12 »
8. (8) Kuopion alue.
9. (3) Länsi-Uudenmaan alue.
10. (7) Helsingin 7 alue.

Kuten näkyy on Itä-Karjala jäänyt ja johdon ottanut Helsingin Esik. alue. Vaasan alue on vain muutaman tilauksen jäljessä, joten kova kamppailu syntynee näitten alueitten kesken ensimäisestä tilasta. Helsingin 4 alue on myös kunnostautunut nousten 6 tilalle.

Loppuponnistus voi vielä muuttaa paljon, joten hyvää jatkoa vain.

Suurkilpailumme.

1. (1) Tukiv. I. Pirinen, Helsinki.
2. (2) Jv. E. Bernhof, Helsinki.
3. (8) Opettaja E. Kull, Vaasa.
4. (5) Järj. Joht. A. Kalsta, Helsinki.
5. (3) Toim.pääll. G. Lindqvist, Helsinki.
6. (7) Aluev. K. Jansson, Karjaa.
7. (4) Maist. R. C. Itäinen, Turku.
8. (15) Tukiv. S. Hilli, Helsinki.
9. (21) Jv. Sjöstrand, Kuopio.
10. (11) Tukiv. A. Virtanen, Helsinki.
11. (6) Aluev. K. Halme, Helsinki.
12. (10) Kirjanp. V. Nuoreva, Helsinki.
13. (16) Aulev. I. Vakkuri, Helsinki.
14. (13) Jv. T. Salonen, Käpylä.
15. (24) Aluev. N. Keinänen, Helsinki.
16. (25) Jv. B. v. Alfthan, Helsinki.
17. (18) Lehtiv. Y. Raikas, Helsinki.
18. (12) Maanv. H. Latvus, Salmi.
19. (14) Tv. K. A. Peltonen, Helsinki.
20. (18) Jv. L. Riikman, Helsinki.
21. (—) Aluev. Y. Säde, Helsinki.
22. (71) Tukiv. J. Saarto, Helsinki.
23. (—) Aluerah. A. Jääsalo, Helsinki.
24. (—) Jv. K. M. Koistinen, Helsinki.
25. (21) Jv. A. Alkio, Helsinki.

Numerot muuttuvat ja miehet vaihtuvat. Pois ovat jälleen tipahtaneet 25 parhaan joukosta Maanv. J. Ollikainen, Jv. A. Lae ja Tv. J. Tepponen. Uusina tulokkaina näemme Aluev. Y. Säteen, Aluerahastaja A. Jääsalon ja Jv. K. M. Koistisen. Ensi maanantaina uusi tarkkailu.

Työnjuhla.

Suuremmoinen S. K. J:n juhlatilaisuus Helsingissä.

SKJ:n Helsingin piirin I alue puuhaa suurempaa juhlatilaisuutta Helsinkiin. Juhlaa, joka on kokonaan omistettu työttömyyskysymykselle, s. t. s. puheitten y. m. muodossa selostetaan ja esitetään mikä ja millainen on työttömyyskysymys, sekä miten se olisi järjestettävä. Työn juhla pidetään syyskuun 2 päivänä Hämäläisten talossa Helsingissä, Kampinkatu 4—6. Ohjelmakin on *jo* osapuilleen valmis. Puheita tulevat pitämään aluev. johtaja *V. Kari,* jonka puheaihe on »työn kunnia», puhesarjan seuraava puhe, jonka pitää järjestön valistusvartija, maist. *Yrjö Raikas* aiheesta »mikä aiheuttaa työttömyyden ja sen seuraukset», puhesarjan kolmas puhe on järjestön johtajan, kapt. *A. Kalstan* ja aiheena »työttömyyden poistaminen ja hyvinvoinnin palauttaminen».

Sen lisäksi jotain erikoista on juhlan ohjelmassa esityssarja *»Työttömyyskysymys»* viitenä eri kuvaelmana, jossa ensimäinen kuvaelma esittää »työn kunniaa», 2 kuv. »järjestelmä teki meistä työttömiä», 3 kuv. »työttömyys vie kansalaiskunnon, kyvyn ja moraalin», 4 kuv. »työttömyys vaikuttaa yhteiskuntaan» ja viimeisenä kuvaelmana on »me poistamme työttömyyden». Kuvaelman järjestää ja ohjaa taiteilija *Kalle Kaarna.*

Muusta ohjelmasta mainittakoon: laulaja *Aapo Similä* tulee esittämään pohjalaisia kansanlauluja, pianonsoittoa esittää pianisti *Kaino Korhonen,* viulunsoittoa esittää säveltäjä *Edv. Heimovalta.* Lausunnasta huolehtii taiteilija *Jorma Nieminen* ja musiikista tulee huolta pitämään Meriväen soittokunta 14 miehen voimalla.

Kuten ylläolevasta jo näkyy, tulee juhlan ohjelma olemaan runsas ja arvokas, mutta, jotta ei se tuntuisi liian raskaalta, on lopuksi varattu pieni aika tanssiakin.

Kustannusten peittämiseksi on lippujen hinnat istumapaikat 10 mk. ja seisomapaikat 5 mk. Lippuja saatavana etukäteen SKJ:n piirikansliasta Mikonk. 1 ja aluekansliasta E. Makasiinink. 6 sekä Yleisestä Sanomalehtitoimistosta, P. Esplanaadink. 33. Lippuja voi myöskin tilata puh. 34 793, 24 100 ja 21 456. Pidetäänpäs mielessä, että oikein joukolla mennään SKJ:n syystoiminnan ensimäiseen juhlaan.

Jussi Mukavaisen kanta:

»Minua siinä määrin huvittaa työnteko, että voin vaikkapa tuntikaupalla seistä ja katsella sitä.»

»Politiikasta en välitä, jätän sen niiden hoidettavaksi, joiden tiedän olevan siihen epäpäteviä»

TYÖNJUHLA 卐

omistettu

TYÖTTÖMYYSKYSYMYKSELLE

S. K. J. Helsingin piirin I alueen toimesta

Hämäläisten talolla

Kampinkatu 4—6

Lauvantaina syyskuun 2 p. kello 20.

OHJELMA:

Alkusoittoa. Meriväen soittokunta.

Avauspuhe. Aluev. V. Kari, aiheesta: »Työn kunnia».

Lausuntoa. Tait. Jorma Nieminen.

Viulun soittoa. Sävelt. E. Heimovalta.

Juhlapuhe. Maist. Y. Raikas, aiheesta: »Mikä aiheuttaa työttömyyden ja sen seuraukset».

Väliaika. Torvisoittoa.

Yksinlaulua. Tait. Aapo Similä. Pohjalaisia kansanlauluja.

Pianonsoittoa. Pianisti Kaino Korhonen.

Juhlapuhe. Järjest. joht. kapt. A. Kalsta, aiheesta: »Työttömyyden poistaminen ja hyvinvoinnin palauttaminen».

Väliaika. Torvisoittoa.

Lausuntoa. Tait. Jorma Nieminen.

卐

»Työttömyyskysymys».

Esitetään 5 kuvaelmassa. Järjestänyt ja ohjannut Kalle Kaarna.

1 kuvaelma. »Työnkunnia».
2 » »Järjestelmä teki meistä työttömiä».
3 » »Työttömyys vie kansalaiskunnon, kyvyn ja moraalin».
4 » »Työttömyys vaikuttaa yhteiskuntaan».
5 » »Me poistamme työttömyyden».

卐

»Kuullos pyhä vala».

TANSSIA. **Torvisoittokunta soittaa.**

PERHEILLATSU 卐

E. Makasiinink. 6, Kerholla,

S. K. J. Helsingin piirin I alueen toimesta

Sunnuntaina t.k. 27 p. k:lo 20.

Jazz-orkesteri ja muuta hauskaa!

PUKU-KARNEVAALIT

toimeenpanee

卐 S. K. J. naiset 卐

Rakennusmestarien talolla Fredrikink. 51, lauvantaina 26 p:nä t.k. kello 20.

Reipasta ohjelmaa ja Jazz-orkesteri.

Suomen Kansan Järjestön

kustannuksella on ilmestynyt järjestön ohjelmaa, uusia näkemyksiä esittävä kirja:

S. K. J. PYRKIMYKSET—PÄÄMÄÄRÄ

Sivuja 60. Hinta nidottuna Smk. 10: —

Kirjaa myyvät järjestön jäsenet ja S. K. J. Lehtijaosto. Helsinki, Mikonkatu 1.

Uutta Suomea rakentamaan, „Herää Suomea" levittämään!

ASIAMIEHIÄ

myymään irtonumeroita ja julkaisujamme, hankkimaan tilauksia ja ilmoituksia, otetaan kaikkialle maahamme. Hakemukset suosituksineen läh. os.: S. K. J. LEHTIJAOSTO, Helsinki, Mikonkatu 1 B.

Puh. 34793.

Nykyhetken lehti jokaiseen kotiin!

Kasvatuksen ihanne kansallissosialistisessa valtiossa.

Kansallissosialistisen valtioaatteen pääperiaate on täydellisen kansallisen yhteyden luominen, joka tarkemmin sanoen merkitsee: Kansakunta yhtenä organisoituna taloudellisena ja poliittisena kokonaisuutena.

Tähän päämäärään pyrittäessä on »erikoisella» kasvatuksella ratkaiseva merkitys. On luotava kasvatusjärjestelmä, joka erikoisesti soveltuu tähän tarkoitukseen, sillä kasvatus on kaiken menestyksellisen toiminnan a ja o. Täytyy kasvattaa yksilöt määrättyihin käsityksiin ja tehtäviin. Silloin ne ovat osa heissä olevaa elämää eikä yksinomaan ikäviä velvollisuuksia, jotka pakosta ovat suoritettavat.

Kasvatus kouluissamme on pääasiassa tietojen jakamista. Kansalaistieto on jäänyt siinä mitättömän vähäiselle osalle. Sekin mitä sitä annetaan, on ylimalkaista tärkeimpien yhteiskunnallisten laitosten ja velvollisuuksien selittämistä. Millään tavoin ei oppilaan persoonalliseen kansalaiskuntoon tahdota voimakkaasti ja mieskohtaisesti vaikuttaa. Tämä persoonallinen kasvatus onkin sen vuoksi jäänyt kaikenlaisten kansakunnan yhteisiin, välttämättömiin tarpeisiin ja vaatimuksiin nähden suunnitelmallista yhdenmukaisuutta vailla olevien yhdistysten tehtäväksi, ja tuloksena on joukko mitä kirjavimpia käsityksiä kansalaiskunnosta ja velvollisuuksista. Erikoisesti on tässä mainittava sosialistiemme monien yhdistysten persoonallista kansalaiskuntoa heikentävä ja hajoittava toiminta — varsinkin nuorison keskuudessa. Sillä mitään muuta ei hämäriin kosmopoliittisiin tunteihin vetoava kasvatut voi olla, kuin kansallisesti repivää ja hajoittavaa, koska jokainen kansakunta on omalaatuinen organismi omine tarpeineen ja vaatimuksineen.

Tällaiseen suunnitelmalliseen yhdenmukaisuuteen kansakunnan kokonaisuuden tarpeita ja pyrkimyksiä silmällä pitäen kasvatus kansallissosialistisessa valtiossa on kehittyvä. Saksassa on jo annettu määräys kansallissosialismin ottamisesta vakituiseksi aineeksi kouluissa ja urheilu siellä pääasiassa tulee olemaan jonkinlainen kansallinen velvollisuus yksilölle rodun fyysillisen kunnon parantajana ja ylläpitäjänä.

Nämä ovat siellä ensimäisiä toimenpiteitä kasvatuksen kansallisessa yhdenmukaistuttamisessa. Ja kaikki tämä on täysin selvää ja ymmärrettävää. Voimakas yhtenäinen kansallishenki molemmissa tapuksissa kasvaa ja lujittuu niitä erilaisia tehtäviä varten, joita eri yksilöt valtiossa suorittavat tai saavat suoritettavakseen. Tälle perustalle, voimakkaalle ja yhtenäiselle kansallishengelle, rakentuva kasvatus on muodostuva valtavaksi kulmakiveksi kansakunnan elämässä ja kehityksessä. Fichte sanoo siitä »Kirjeissään saksalaisille», että se on kansakunnan todellisen kyvykkyyden ilmaus täyttää paikkansa kosmoksessa. Ne sen parhaista ominaisuuksista, jotka tällä tavoin pääsevät ilmoille, ovat arvokas ja korvaamaton tuote ihmiskunnan kehityksen ketjussa, sillä silloin, kun kansakunta ilmentää puhtaimmin ja vääräntämättömimmin itseään, on se parhaiten suorittanut tehtävänsä kansakuntien joukossa. Se näet silloin on todella suorittanut sen osan, mikä rotuominaisuuksien ja historaillisen kehityksen nojalla sille kuuluu.

Nämä Fichten ajatukset kansallisesta kasvatuksesta muodostavat sattuvasti tämän kasvatuksen siveellisen perustan. Käytännöllisesti katsoen muodostuvat työyhteisöt, jotka lähentävät eri ammattiryhmiä toisiinsa, sekä monet kansalliset nuorisojärjestöt sen kansallisen energian organisoidun ilmauksen, joka on omiaan kohottamaan kansakunnan arvoa toisten kansojen silmissä, sillä se luo voimakkaan siveellisen pohjan kansakunnan taloudelliselle ja henkiselle kilpailukyvylle sekä armeijan taistelukelpoisuudelle.

J. L.

VAPAAMUURARI-luetteloita

Smk. 10: — kpl.

saatavana

S. K. J. Lehtijaosto

Helsinki, Mikonk. 1. Puh. 34 793.

S. K. J.

JÄSEN ja KANNATTAJA, joko on pöydälläsi

卐 HAKARISTI-LIPPU?

Ellei ole, niin tilaa se heti! Saatavana 20 mk. kpl. S. K. J. piirikansliasta, Helsinki, Mikonk. 1. Maaseud. jälkiv.

Maaseutu-kirkonkyliin ja Teollisuusseuduille

otamme

tarmokkaita

ja

luotettavia

henkilöitä myymään

HERÄÄ SUOMI 卐

ja

HAKKORSET 卐

lehtien yksityisnumeroita. Palkkio- y. m. ehdoista saa lähempiä tietoja

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN **Lehtijaostolta.**

Osoite. Helsinki, Mikonkatu 1.

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN ohjelmallisia suuntaviivoja

on nyt ilmestynyt ja maksaa

1: — mk. kpl.

Yhdellä kertaa tilattaessa 25 kpl on hinta 75 penniä kappale. Tilaukset maaseudulle toimitetaan jälkivaatimuksella.

Tilauslippu.

Allekirjoittanut tilaa .... kpl. Suomen Kansan Järjestön ohjelmallisia suuntaviivoja, jotka lähetetään jälkivaatimuksella osotteella:

....

Nimi

....

Tarkka osoite

Osottakaa tilauksenne:. S K. J. Lehtijaosto, Helsinki, Mikonk. 1 B.

Allekirjoittanut tilaa täten

HERÄÄ SUOMEN 卐

kesäk. vuod. lopp. ...	20: —
1/4 vudeksi	10: —
1 kk.	5: —

Osoitteella: ....

....

Raha seuraa mukana.

Leikatkaa irti ja lähett. osoitt.: **S.K.J. Lehtijaosto,** Helsinki, Mikonk. 1.

卐

Parlamenttarismi ja »työväenliikkeen kansainvälisyys» tuotiin Suomeen ulkomailta, kysymättä soveltuvatko ne Suomen oloihin.

Lakiasiainneuvontaa

S. K. J. jäsenille **maksutta** joka keskiviikko k:lo 19—20, Piirihuoneustossa, Helsinki, Mikonk. 1.

S. K. J. TYÖTOIMISTO

Helsinki, Mikonkatu 1 B.

Puhelin 24100.

Suomen Kansan Järjestö

Helsinki, Mikonk. 1. puh. 24 100

Uudenmaan Piirikanslia
Mikonk. 1. puh. 24 100

Turun aluekanslia
Turku, Yliopistok. 24, »Gramola»

Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.

Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141

Herää 卐 Suomi

Suomen Kansan Järjestön pää äänen kannattaja.

Helsinki, Mikonk. 1. B.

Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:

Kesäk. vuod. lop.	20: —
1/4 vuosi	10: —
1 kk.	5: —
Irtonumeron hinta	1: —

Ilmoitushinnat:

Palsta mm. 1: —. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20: — mk.

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Helsinki 1933

Tilgmannin Kirjapaino

HERÄÄ SUOMEN levikki on nyt 10,000 kpl.